

N:o 48.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 27 april 1901.
— — — — Andra Kammaren den 27 — —

*Riksdagens skrifvelse till Konungen, angående utsträckt sabbatshvila
åt vissa statstjenstemän och betjente.*

(Första Kammarens tillfälliga utskotts (n:o 1) utlåtande (n:o 3.)
(Andra — — — (n:o 2) — (n:o 11.)

Till Konungen.

Under nästlidna års riksdag väcktes inom Andra Kammaren motioner angående beredande af utsträckt sabbatshvila åt, bland andra, tjenstemän och betjente vid postverket, statens jernvägar samt statens telegraf- och telefonväsen. Hvad som särskildt af motionärerna påyrkades var, att, under sön- och högtidsdagar godstrafiken å jernvägarne skulle i möjligaste mån inskränkas samt postsparbanks- och postanvisningsrörelsen alldeles inställas.

Nämnda motioner kommo, på grund af frågans genom omständigheterna fördröjda behandling, icke att föranleda till något gemensamt uttalande af båda kamrarne. Vid innevarande års riksdag har emellertid frågan om sabbatshvila åt omförmälde statstjenstemän och betjente genom särskilda motioner återupptagits; och Riksdagen har funnit sig föranlåten att hos Eders Kongl. Maj:t göra framställning i ämnet.

Såväl vid förra årets riksdag som under den innevarande hafva i vederbörlig ordning införskaffats och Riksdagen förelagts yttranden i

förevarande ämne från vederbörande embetsverk, hvarjemte uppgifter om hithörande förhållanden i vissa främmande länder bragts till Riksdagens kännedom. Omförmälda yttranden och uppgifter gifva vid handen, att man i Sverige, ej mindre än i utlandet, fäst uppmärksamhet vid nödvändigheten att i möjlig mån bereda sabbatshvila åt tjenstemän och betjente af det slag, vederbörande motionärer afsett, och hvilkas behof uti ifrågavarande hänseende hotas genom utvecklingen af den samfärdsel, deras arbete tjenar.

Riksdagen gillar för sin del den uppfattning, att hvarje samhällsmedlem såväl i fysiskt som andligt afseende har vissa berättigade kraf på ledighet under större delen utaf sabbatsdagen samt att det tillkommer ett kristet samhälle att, föregående de enskilde arbetsgifvarne med ett efterföljansvärdt föredöme, bereda sina tjenare, jemte lekamlig hvila, möjlighet att deltaga i den allmänna gudstjensten. Enligt Riksdagens mening torde ock tillämpningen af dessa grundsatser både kunna och böra utsträckas utöfver hvad hittills hos oss egt rum i afseende å ifrågavarande funktionärer.

Under åberopande af hvad Riksdagen nu omförmält beträffande förevarande fråga, hvilken för sin fullständiga utredning synes förutsätta handläggning af särskildt sakkunnige personer, får Riksdagen, i anledning af motionerna, anhålla, det täcktes Eders Kongl. Maj:t låta verkställa utredning, huruvida, på hvad sätt och i hvad mån nödig sabbatshvila, der sådan ej redan medgifvits, må kunna beredas åt tjenstemän och betjente vid postverket, statens jernvägar samt statens telegraf- och telefonväsen.

Stockholm den 27 april 1901.

Med undersätlig vördnad.